

Преподавател:	Проф дсн Ивайло Дичев
Факултет:	Философски
Наименование на курса:	Политическа антропология

Учебна заетост	Форма	Хорариум
Аудиторна заетост	Лекции	30
	Семинарни упражнения	
	Практически упражнения (хоспетиране)	
Обща аудиторна заетост		
Извън-аудиторна заетост	Реферат	
	Доклад/Презентация	10
	Научно есе	
	Курсов учебен проект	20
	Учебна екскурзия	
	Самостоятелна работа в библиотека или с ресурси	10
Обща извънаудиторна заетост		
ОБЩА ЗАЕТОСТ		
Кредити аудиторна заетост ¹		
Кредити извънаудиторна заетост		
ОБЩО ЕКСТ		5

Анотация на учебната дисциплина:

Целта на курса е да представи в интердисциплинарна перспектива модерните общества. Наред с подхода на социалните науки към неинституционалните форми на политическото, ще се занимаваме с изкуство, популярна култура, нови и стари медии. Курсът ще продължава с онлайн дискусия и ще завършва с курсова работа по тема, съчетаваща лекциите с личната работа на докторанта.

Предварителни изисквания:

Няма

Очаквани резултати:

¹ Моля, отбележете ако кредитите не са приложими

Студентите овладяват основните понятия на политическата антропология, с които да анализират ставащото в съвременния свят. Курсът търси връзка между собствената изследователска работа на докторанта и представяната проблематика. Всяко занимание се придружава от дебат, който цели развиването на способността на студентите да излагат и защитават тезите си.

Индикативна целева група:

Докторанти, които работят в области като тези на социалните и политически науки, културологията, философията, хуманитаристиката, историята, журналистиката, както и тези, които търсят интердисциплинарни подходи към темите, върху които работят.

УЧЕБНО СЪДЪРЖАНИЕ:

№	Тема:	Хорариум
1	Увод. Какво прави възможни човешките общества? Теории на конфликта и интересите срещу теориите на споделените ценности и сътрудничеството. Материализъм и идеализъм, общност и индивид, дар и пазар, заварена традиция и интерпретирана легитимност (около Маркс, Дюркем, Вебер, Фройд, Мос, Дъглас, Фуко, Бурдийо, Баландие, Абелес).	3
2	Ритуалът като форма на легитимиране за властта: функции, форми, ресурси, интерпретация, роли. Съдбата на ритуалите в националното и пост-националните общества. Ритуалът и медиите.	3
3	Публично пространство: от агората до шопингмола. Практики, сценография, права. Европейският град родина на публичното пространство?	3
4	Политическа култура: нагласи, вярвания, памет, усещане за справедливост. Географски и исторически вариации. Културата като контекст, оръжие, идеология. Културната хегемония на	3

	Грамши, мултикултура, толарантност, културализъм.	
5	Често обсъждани елементи на политическата култура: пол, възраст, роднински връзки, етнос (“раса“), заслуги, социални дистанции, драматизация, сцена. Ролята на религията и науката в социополитическата уредба на обществата.	3
6	Съществува ли специфично българска политическа култура? Дискусия на базата на примери от освобождението насам. Фигура на лидера, на единството, на националния идеал, на „културните народи“.	3
7	Изкуството и властта. Придворният артист, критикът, интелектуалецът, дисидентът, киберактивистът. Няколко исторически казуса.	3
8	Практики и репрезентации. Общност и комунитаризъм, нация и национализъм, Европа и европеизъм, глобализация и глобализъм.	3
9	Трансгресията като елемент от удържането на социалния ред. Ритуална и митична трансгресия, институционализиране на трансгресията.	3
10	Протестите в демократичните общества. Креативният протест, протестът в ерата на дигиталните медии.	3
11	Бунтът на дигиталните маси. Нови врагове и апокалиптични визии. Елити и народ в сценографията на новия популизъм. Култът към аматьора.	3
12	Популярна култура, политика, популизъм. Веселата публичност: инфотейнмънт, едютейнмънт, политейнмънт. Музика, ТВ сериали, фейсбук пародии, исторически възстановки.	3
13	Медиите: как техниката променя мирогледа. Развитие на комуникациите и пропагандата. Вестникът, фотографията, телевизията. Идеологии на дигиталния свят.	3
14	Светът на пост-истината. Технология на новата индустрия на лъжата – отмяна на границата между лъжа и истина в стратегията на булшита /Франкфурт/. Ефекти на новия фолклор върху обществата.	3
15	Заклучение: Били ли сме някога модерни?	3

III. БИБЛИОГРАФИЯ

Основна:

- Casilli, A. (2010) *Les liaisons numériques. Vers une nouvelle sociabilité?* Seuil, Paris.
- De la Porta, D. (2005) *Transnational protest and global activism*. Lanham, MD: Rowman and Littlefield.
- Farquhar, Michael (2005) *A treasury of deception : liars, misleaders, hoodwinkers, and the extraordinary true stories of history's greatest hoaxes, fakes, and frauds*, Penguin Books, NY
- Fortes, Meyer and E. E. Evans-Pritchard, eds. (1940) *African Political Systems*, Oxford: The Clarendon Press.
- Frankfurt, H. (2005) *On Bullshit*, Princeton University Press, Princeton (online).
- Gluckman, M. (1954) *Rituals of rebellion in South-East Africa*. Manchester: Manchester University Press,.
- Hall, S. ed.. *Representation: Cultural representations and signifying practices*. (1997) Sage, London.
- Harvey, D. (2012) *Rebel cities. From the right to the city to the urban revolution*, : Verso, New York.
- Lefebvre, H. (1974) *La Production de l'espace*, Anthropos, Paris.
- Melucci, A. (1996) *Challenging codes. Collective action in the information age*, Cambridge University Press,.
- Tilly, Ch. (2010) *Regimes and repertoires*. University of Chicago Press, Chicago.
- Дичев, И. (2016) *Културата като дистанция*, Университетско издателство, С. Роне, Ю., Дичев, И съст. (2012) *Нова културна геометрия. Уеб-мрежовици, култур-браконieri, кибер-агитатори*, Изток-Запад, С.
- Тодоров, А. (2011) *Българската политическа култура и гражданското участие*, Фондация Ф. Еберт (онлайн)

Съставил: Проф дсн Ивайло Дичев